

El subsidi de pensions és ja una realitat

Per JOAN COLL

Si diguéssiu que en suggerir-me la idea de la meua col·laboració en el present «Butlletí» he hagut de pensar en el tema a desenrotllar, faltaria a la veritat, ja que la finalitat de la Caixa de Pensions atrau des de la seva fundació, tota la meua simpatia per no dir que m'entusiasma, com si fos un dels primers pensionats — i crec jo que és deguda, aquesta mena d'obsessió, al resultat moral i definitiu que serà per al nostre Sindicat el dia no llunyà que es posarà en vigor el pagament de Pensions.

El desenvolupament de les nostres lleis tenen dugues fases diferents, dugues ramificacions que encara que segueixen camí distint, porten al mateix lloc, pel que fa referència a la seva finalitat.

Una, és la llei social; altra, el subsidi de jubilació. De la primera no en parlaré, puix que, més dels estatuts pels quals ens regim, la mateixa pràctica de les obligacions musicals ens indiquen quina és la manera de portar-nos per al compliment i per al respecte mutu que ens mereixem com a consocis.

L'aspecte de Pensions ja és diferent; des de la primera quantitat ingressada a aquest fi, s'ha anat fent una obra que en podríem dir de caliu, una obra que del principi fonamental, semblava irrealitzable per la seva magnitud davant del nombre reduït de socis per a aital empresa i també per la quota mínima esta-

blerta. Per això crec que bona part dels anys transcorreguts, ho han estat en mig de la indiferència d'alguns companys, creguts que una època o altra un desllorigament social desferia aquesta obra futura.

En aquest sentit es passaren moments difícils que feien témer per l'obra a realitzar, però la bona comprensió de la majoria d'associats feu que es consolidés d'una manera definitiva el que representa els fonaments de la nostra associació.

He pogut constatar, des de que va aparèixer l'últim «Butlletí», que en les converses sostingudes parlant dels fonsos de la «Caixa de Pensions», es deixa al marge la indiferència per a donar lloc a una expressió admirativa, entre sorpresa i interès, i escapar algun «No m'ho semblava», o bé: «Sembla que no pugui ésser!».

Avui ja podem dir a tota veu que, en començar l'any que ve, entrarà en vigor el pagament de Pensions a tots els que, per la seva edat reglamentària, es vulguin acollir a aital benefici.

Per la condició de col·laboradors, i amb emoció ho dic, d'un fet positiu i de tan gran transcendència per la nostra classe, hem de sentir l'orgull de l'obra que estem portant a terme, la qual ens dignifica i consolida el prestigi de la nostra generació.